

C-293/23. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. május 10.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. december 13.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

ENGIE Deutschland GmbH

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für
Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

BUNDESGERICHTSHOF

VÉGZÉS

[omissis]

A kihirdetés időpontja:

2022. december 13.

[omissis]

az ENGE Deutschland GmbH, [omissis] Essen,

kérelmező [a közigazgatási eljárásban]

és

felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél
[a peres eljárásban],

[omissis]

[omissis]

és

a Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr (a szászországi gazdasági, munkaügyi és közlekedési tartományi minisztérium tartományi szabályozó hatósága, Németország), [omissis] Drezda,

a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél [a peres eljárásban],

között

1. a Zwickauer Energieversorgung GmbH, [omissis] Zwickau,

ellenérdekű fél [a közigazgatási eljárásban]

[omissis]

[omissis]

2. a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (szövetségi villamosenergia-, gáz-, hírközlési, postai és vasúti hálózati ügynökség, Németország), [omissis] Bonn, részvételével

folyamatban lévő energiaipari jogi közigazgatási ügyben

A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) kartellügyi tanácsa a 2022. október 11-én tartott tárgyalás alapján [omissis]

a következőképpen határozott:

I. A bíróság az eljárást felfüggeszti.

II. A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke 28. és 29. pontjának, valamint 30. és azt követő cikkeinek értelmezésére vonatkozó következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Ellentétes-e a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontjával, valamint 30. és azt követő cikkeivel [a Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung] (a villamosenergia- és gázellátásról szóló törvény[, a továbbiakban:] EnWG 3. §-ának 16. pontjával összefüggésben értelmezett 24a. pontjához hasonló olyan rendelkezés, amely szerint az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmény üzemeltetőjét nem terhelik az elosztórendszer-üzemeltető kötelezettségei, ha az energetikai létesítményt a meglévő elosztórendszer helyett építi és üzemelteti annak érdekében, hogy kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos

energiával több olyan, legfeljebb 200 bérlakást magában foglaló lakótömböt lásson el, amelyekhez legfeljebb évi 1000 MWh mennyiségű energiát továbbítanak, aminek körében az energetikai létesítmény építésének és üzemeltetésének költségeit a végső fogyasztók (bérlők) viselik a szolgáltatott hőért egységesen fizetendő havi alapidő részeként, és az üzemeltető a termelt villamos energiát a bérlőknek értékesíti?

Indokolás:

- 1 I. A [közigazgatási eljárás] kérelmező[je (a továbbiakban: kérelmező)] egy energiaellátó vállalkozás. Több helyszínen üzemeltet többek között kapcsolt energiatermelő létesítményeket, helyi fűtési hálózatokat és energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményeket, amelyekkel végső fogyasztókat lát el hővel és villamos energiával, minek körében 2019-ben több mint 1 milliárd euró árbevételre tett szert. [A közigazgatási eljárás] ellenérdekű f[e]l[e] (a továbbiakban: [ellenérdekű fél vagy] elosztórendszer-üzemeltető) üzemelteti a zwickau-i villamosenergia-elosztó rendszert. A felek között az képezi a vita tárgyát, hogy köteles-e az ellenérdekű fél a kérelmező két energetikai létesítményét az EnWG 3. §-ának 24a. pontja szerinti felhasználói létesítményként a rendszeréhez kapcsolni.
- 2 A kérelmező az ingatlan tulajdonosával, a Zwickau Wohnungsbaugenossenschaft eG-vel (a továbbiakban: lakásszövetkezet) kötött hőszolgáltatási szerződés alapján négy, 96 lakást magában foglaló, 9000 m²-nyi területen (a továbbiakban: 1. terület) elhelyezkedő lakótömböt, valamint hat, 160 lakást magában foglaló, 25 500 m²-nyi területen (a továbbiakban: 2. terület) elhelyezkedő lakótömböt látott el egy-egy energiaközpont és az azokhoz kapcsolt helyi fűtési hálózat útján hővel és meleg vízzel. Az 1. és 2. terület szomszédos egymással, a helyi fűtési hálózatok azonban nincsenek összekapcsolva egymással. A két területen elhelyezkedő lakótömbök mindegyike az elosztórendszer-üzemeltető elosztórendszeréhez volt kapcsolva.
- 3 2018-ban a kérelmező két 20 kW (1. terület) és 40 kW (2. terület) elektromos teljesítményű kapcsolt energiatermelő létesítményt és két galvanikusan elválasztott elektromos vezetékrendszert [omissis] tervezett építeni és üzemeltetni, amelyekre most csatlakoztatni kívánják a végső fogyasztókat (bérlőket). A kérelmező a kapcsolt energiatermelő létesítményekben a hő és meleg víz mellett termelt villamos energiát a lakótömbökben lakó bérlőknek kívánta értékesíteni, minek körében az 1. területen előreláthatólag évi 288 MWh, a 2. területen pedig évi 480 MWh mennyiségű továbbított energiából kell kiindulni. A kérelmező ezért bejelentette az ellenérdekű félnek, hogy az 1. és 2. területen előkészítette két különálló, elektromos főcsatlakozóval ellátott felhasználói létesítmény rendszerhez kapcsolását, és kérte e létesítményeknek az ellenérdekű fél rendszeréhez kapcsolását, valamint az EnWG 20. §-ának (1d) bekezdése szerinti szükséges mérőhelyek rendelkezésre bocsátását. Az ellenérdekű fél elutasította a kérelmeket, mert nem felhasználói létesítményekről van szó.

- 4 A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél mint tartományi szabályozó hatóság (a továbbiakban: tartományi szabályozó hatóság) elutasította a kérelmező által hozzá e magatartás felülvizsgálata és az ellenérdekű fél arra való kötelezése iránt benyújtott kérelmeket, hogy a létesítményeket felhasználói létesítményekként kapcsolja a rendszeréhez, és tegye lehetővé az EnWG 20. §-ának (1d) bekezdése szerinti elszámolást. Az Oberlandesgericht (regionális felsőbb bíróság, Németország) előtt folyamatban lévő peres eljárás ideje alatt a kérelmező és a lakásszövetkezet 2020. április 21/27-én új hőszolgáltatási szerződést kötött. Ez alapján a két kapcsolt energiatermelő létesítmény előreláthatólag 2020 decemberéig készül el.
- 5 II. A felülvizsgálati kérelem tárgyában történő döntéshozatal szempontjából a német [EnWG] rendelkezései az irányadók, amelyek a következőképpen szólnak:

Az EnWG 3. §-a

E törvény alkalmazásában:

3. villamosenergiaelosztórendszer-üzemeltető

az a természetes vagy jogi személy vagy egy energiaellátó vállalkozás azon jogilag nem önálló szervezeti egysége, aki, illetve amely ellátja a villamos energia elosztásának feladatát, és felelős egy adott terület elosztórendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, illetve adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért,

15. energetikai létesítmények

energia termelésére, tárolására, továbbítására vagy szolgáltatására szolgáló létesítmények, amennyiben nem csupán jelátvitelre szolgálnak, ideértve a végső fogyasztók elosztólétesítményeit [...] is,

16. energiaellátó hálózatok

egy vagy több feszültségi szinten vagy nyomásfokozaton működő villamosenergia- és gázellátó hálózatok a 24a. [...] pont értelmében vett felhasználói létesítmények [...] kivételével,

18. energiaellátó vállalkozás

az természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely mások részére energiát szolgáltat, energiaellátó hálózatot üzemeltet, vagy tulajdonosként rendelkezési joggal rendelkezik egy energiaellátó hálózat felett; egy felhasználói létesítmény vagy egy üzemi önellátásra szolgáló felhasználói létesítmény üzemeltetése nem teszi az üzemeltetőt energiaellátó vállalkozássá,

- 24a. felhasználói létesítmények

energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények,

- a) amelyek területileg összetartozó területen találhatóak,
- b) amelyek össze vannak kapcsolva egy energiaellátó hálózattal vagy egy termelőlétesítménnyel,
- c) amelyek jelentéktelenek a villamosenergia- és gázellátás terén a hatékony és torzításmentes verseny biztosítása szempontjából, és
- d) amelyeket a csatlakoztatott végső fogyasztókhöz továbbítás útján történő eljuttatás céljából mindenki számára hátrányos megkülönböztetéstől mentesen és díjmentesen rendelkezésre bocsátanak a választott energiaszolgáltatótól függetlenül,

Az EnWG 20. §-ának (1d) bekezdése [...]

Azon energiaellátó hálózat üzemeltetője, amelyhez felhasználói létesítményt [...] kapcsoltak, köteles rendelkezésre bocsátani a felhasználói létesítmény által az általános ellátást szolgáló hálózatból kivett és az általános ellátást szolgáló hálózatba betáplált villamos energia mennyiségének nyilvántartására szolgáló mérőhelyet (összegző mérőóra), valamint a felhasználói létesítményen belüli almérőórák továbbítás útján történő hálózati hozzáféréseinek biztosításához szükséges valamennyi mérőhelyet (elszámolási szempontból releváns almérőórák). A végső fogyasztókhöz harmadik felek útján történő eljuttatás esetén a szükséges mértékben a mért értékek almérőórákon keresztül történő elszámolására kerül sor. [...]

- 6 III. A felülvizsgálati kérelem sikere az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés[re adandó választól] függ. A határozathozatal előtt ezért fel kell függeszteni az eljárást, és az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése alapján be kell szerezni az Európai Unió Bíróságának előzetes döntését.
- 7 1. Az Oberlandesgericht (regionális felsőbbíróság) megállapította, hogy nem felhasználói létesítményekről van szó, mert az 1. és 2. létesítmény nem jelentéktelen a villamosenergia- és gázellátás terén a hatékony torzításmentes verseny biztosítása szempontjából az EnWG 3. §-a 24a. pontjának c) alpontja értelmében véve. A hőszolgáltatási szerződés közös keretként olyan közös képződménnyé kapcsolja össze az 1. és 2. területet, amely 10 lakótömböt, közel 30 000 m²-nyi területet és több mint 300 csatlakoztatott lakást foglal magában, minek körében a kérelmező az 1. és 2. létesítmény üzemeltetőjeként és egyúttal villamosenergia-szolgáltatóként lép fel a bérlőkkel szemben.
- 8 2. Az e határozattal szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelemnek akkor adható hely, ha az 1. és 2. létesítményt az EnWG 3. §-ának 24a. pontja szerinti felhasználói létesítménynek kell tekinteni. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint a megállapított tényállás alapján ez a helyzet áll fenn.

- 9 a) Az EnWG 3. §-a 24a. pontjának a) és b) alpontjában foglalt feltételek teljesülnek. Az 1. és 2. létesítmény egyaránt egy területileg összetartozó területen található (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2019. november 12-i végzés – EnVR 66/18, WM 2020, 901 22. pont – Netze BW), és össze vannak kapcsolva egy energiaellátó hálózattal és egy termelőlétesítménnyel. Az EnWG 3. §-a 24a. pontjának b) alpontja a szövege („vagy”) ellenére nem kívánja meg, hogy az összeköttetés csak az energiaellátó hálózattal vagy csak egy termelőlétesítménnyel álljon fenn. A rendelkezés csupán azt juttatja kifejezésre, hogy elegendő az energiaellátó hálózattal nem összekapcsolt termelőlétesítménnyel való összeköttetés („szigetmegoldások”) (lásd: az energiaipari jogi rendelkezések újraszabályozásáról szóló 2011. június 6-i törvénytervezet, BT-Drucks. 17/6072 51. o.).
- 10 b) A létesítményeket emellett az EnWG 3. §-a 24a. pontja d) alpontjának megfelelően a csatlakoztatott végső fogyasztókhoz továbbítás útján történő eljuttatás céljából mindenki számára hátrányos megkülönböztetéstől mentesen és díjmentesen bocsátják rendelkezésre a választott energiaszolgáltatótól függetlenül.
- 11 aa) A felhasználói létesítmény használatáért fizetendő fogyasztásalapú díjak kizárják a díjmentességet. Ez a továbbított energia mennyisége szerinti díjazás minden formáját magában foglalja (OLG Frankfurt [frankfurti regionális felsőbbbíróság, Németország], EnWZ 2018, 182 40. pont [omissis] [hivatkozás a szakirodalomra]). A törvény ezzel azt a célt követi, hogy a felhasználói létesítmények esetében csak akkor ne kerüljön sor – a természetes monopóliumok esetében az árképzés tekintetében is szükséges – szabályozásra, ha eleve nem áll fenn a veszélye annak, hogy a felhasználói létesítmény költségeit a használat alapján számítják fel. Ennek veszélye akkor is fennáll, ha a felhasználói létesítmény üzemeltetője maga is energiaszolgáltatóként lép fel (BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2022. január 25-i végzés – EnVR 20/18, ZNER 2022, 258 20. pont további hivatkozásokkal).
- 12 bb) A kérelmező nem számít fel fogyasztásalapú díjakat. A kérelmező egységes, nem fogyasztásalapú havi alapidíjat kap a hőszolgáltatási szerződés alapján rendelkezésre tartandó valamennyi szolgáltatásért, ideértve az összes, nem fogyasztásalapú költséget is, így többek között a kapcsolt energiatermelő létesítmények és az energetikai létesítmények építéséért és üzemeltetéséért a közüzemi elosztórendszerből történő átadás helyétől a bérlőknek történő átadás helyéig, valamint a hőszolgáltatási szerződés alapján többek között az elosztórendszer-üzemeltetővel történő adatcsere folyamatának biztosításáért (a 2. § 1. pontja, 5. §, 7. melléklet – bérlői villamos energia). Az alapidíjat a lakásszövetkezet a lakott terület szerint osztja fel a végső fogyasztók között.
- 13 cc) E ténybeli alapon a kérelmezőnek nem kell bemutatnia és bizonyítania, hogy az általa a végső fogyasztóknak kínált villamosenergia-ár nem tartalmazza a létesítmény használati díját. A díjmentesség kritériumának értelme és célja teljesül. A szabályozás már az egyértelmű szöveg alapján is (csak azt) biztosítja, hogy a végső fogyasztókhoz történő eljuttatásra díjmentesen és hátrányos

megkülönböztetéstől mentesen kerüljön sor. A jelen ügyben ez a helyzet. Minden villamosenergia-szolgáltató, így a kérelmező is, egyenlő bánásmódban részesül, mivel díjmentesen használják a létesítményt. Az energetikai létesítményekre csatlakoztatott valamennyi végső fogyasztónak egyformán viselnie kell a költségeket az általuk választott villamosenergia-szolgáltatótól és villamosenergia-fogyasztásuk mértékétől függetlenül. E tekintetben semmi nem utal arra, hogy túl magasak lennének a rendszerhasználattól függő használati díjak. Nyitva maradhat a kérdés, hogy a létesítmény építési és üzemeltetési költségeinek bérlők közötti felosztása jogszerű-e az üzemeltetési költségek felosztására Németországban alkalmazandó rendelkezések szerint [omissis]. Az EnWG 3. §-a 24a. pontjának d) alpontja szerinti díjmentesség szempontjából ez nem bír jelentőséggel. Az üzemeltetési költségekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések esetleges megsértése, amelyre a végső fogyasztóknak és a bérlőknek kell hivatkozniuk a lakásszövetkezettel szemben, az említett elvek szerint semmiképpen nem vezethet annak megállapításához, hogy nem teljesül a díjmentességnek az EnWG 3. §-a 24a. pontjának d) alpontja szerinti kritériuma.

- 14 c) Az 1. és 2. létesítmény emellett az EnWG 3. §-a 24a. pontja c) alpontjának megfelelően jelentéktelen a villamosenergia- és gázellátás terén a hatékony és torzításmentes verseny biztosítása szempontjából.
- 15 aa) Valamely energetikai létesítmény akkor jelentéktelen a verseny szempontjából, ha sem műszaki, sem gazdasági, sem ellátási jogi szempontból nem ér el olyan mértéket, hogy hatást gyakorolhasson az ellátási versenyre és a rendszerüzemeltető szabályozás által meghatározott helyzetére. E tekintetben alapvetően a létesítmény mérete bír jelentőséggel (BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2019. november 12-i végzés – EnVR 65/18, WM 2020, 897 31. és azt követő pont – Gewoba). Rendszerint már nem felhasználói létesítményről van szó, ha több száz végső fogyasztó van csatlakoztatva, 10 000 m²-nél jóval nagyobb terület ellátására kerül sor, több épület van csatlakoztatva, és a továbbított energia éves mennyisége előreláthatólag jóval meghaladja az 1000 MWh-t. Ha viszont az energetikai létesítmény mérete több szempontból is elmarad az említett értékektől, akkor rendszerint felhasználói létesítményről van szó. E tekintetben azonban a tényállást megállapító bíróságnak ebben az esetben is meg kell állapítania, hogy a létesítmény az átfogó értékelés alapján, különösen további körülményekre figyelemmel, mindazonáltal már nem tekintendő-e jelentéktelennek a verseny szempontjából (BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], uo. 32. pont – Gewoba).
- 16 bb) Ezen elvek alapján az 1. és 2. létesítmény jelentéktelen a verseny szempontjából. Az 1. létesítmény három szempontból, a 2. létesítmény pedig két szempontból elmarad az említett értékektől.
- 17 (1) Az Oberlandesgericht (regionális felsőbbbíróság) tévesen vette figyelembe együtt a két létesítményt az árfogó értékelés során. Mivel azok galvanikusan el vannak választva, két különböző létesítményről van szó, amelyek tekintetében külön-külön kell vizsgálni az EnWG 3. §-ának 24a. pontja szerinti feltételeket. A törvény indokolása, amely szerint figyelembe kell venni például, hogy

- csatlakoztatva van-e nagyobb számú további felhasználói létesítmény (BT-Drucks. 17/6072 51. o.; lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], uo. 28. pont – Gewoba), csak az adott energetikai létesítményre csatlakoztatott további felhasználói létesítményekre vonatkozik (nem pedig az energetikai létesítmény alatti szinten elhelyezkedő elosztórendszerhez kapcsolt további felhasználói létesítményekre [hivatkozás a szakirodalomra] [omissis]).
- 18 (2) Ha a verseny kritériuma tekintetében szükséges átfogó értékelést csak az adott létesítményre tekintettel végezzük el, arra a következtetésre jutunk, hogy az 1. és 2. létesítmény jelentéktelen a verseny szempontjából. Igaz ugyan, hogy az eljáró bírósági tanács még nem döntött abban a kérdésben, hogy az olyan létesítményt, amely – mint a jelen esetben a 2. létesítmény – két szempontból marad el az említett értékektől, rendszerint szintén felhasználói létesítménynek kell-e tekinteni. E kérdésre azonban igenlő választ kell adni. Ebben az esetben rendszerint nem áll fenn a verseny szempontjából jelentős méret [omissis]. A létesítményekhez csatlakoztatott végső fogyasztók kis számára tekintettel azon körülményre figyelemmel sem várhatók az ellenérdekű fél versenyhelyzetére és az ellátási versenyre gyakorolt, jelentéktelennél nagyobb hatások, hogy a kérelmező a felhasználói létesítmény üzemeltetőjeként és egyúttal villamosenergia-szolgáltatóként lép fel a végső fogyasztókkal szemben.
- 19 3. Az EnWG 3. §-ának 24a. pontja azonban a fenti értelmezésben, amelyből az eljáró bírósági tanácsnak a rendelkezés szövegére, értelmére és céljára, valamint keletkeztörténetére tekintettel ki kell indulnia, és amelyet a szövetségi hálózati ügynökség mint nemzeti szabályozó hatóság a tárgyaláson általa kifejtettek szerint szintén helyesnek tart, nem egyeztethető össze a 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2019/944 irányelv) 2. cikkének 28. és 29. pontjával, valamint 30. és azt követő cikkeivel, ha az 1. és 2. létesítmény a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontja értelmében vett elosztórendszer részét képezi. Az EnWG 3. §-ának 16. pontja szerint ugyanis a felhasználói létesítmények nem képezik valamely energiaellátó hálózat részét. Azok üzemeltetői nem minősülnek az EnWG 3. §-ának 3. pontja szerinti elosztórendszer-üzemeltetőknek, és ezért nem tartoznak az EnWG 11. és azt követő §-ai szerinti szabályozás hatálya alá. A felhasználói létesítmény energiaellátó hálózathoz való hálózati csatlakozási pontjánál véget ér a szabályozott hálózat, és a nem szabályozott felhasználói létesítmény kezdődik (lásd: BT-Drucks. 17/6072 51. o.). Az Európai Unió Bírósága még nem foglalkozott az elosztórendszer fogalmával azon kérdésre tekintettel, hogy az az EnWG 3. §-ának 24a. pontja értelmében vett felhasználói létesítményeket is magában foglalja-e. Ez egyértelműnek sem tekinthető.
- 20 a) A 2. cikk 28. pontja értelmében elosztás a villamos energia szállítása nagyfeszültségű, középfeszültségű és kisméretű elosztórendszereken a felhasználókhoz való eljuttatás céljából, ide nem értve az ellátást. Ellátás a felhasználók részére történő villamosenergia-értékesítés, ideértve a viszonteladást is (a 2019/944 irányelv 2. cikkének 12. pontja). E tekintetben bizonyos átviteli és elosztórendszerek a méretük vagy a hozzájuk kapcsolódó

villamosenergia-fogyasztás miatt nem zárhatók ki az irányelv hatálya alól (a Bíróság 2003/54/EK irányelvvel kapcsolatos 2008. május 22-i citiworks AG és társai ítélete, C-439/06, EuZW 2008, 406 49. pont). Nem tisztázott, hogy milyen struktúrák alkotják az elosztórendszereket, és hogy ezt milyen kritériumok alapján kell meghatározni. Egyértelműnek tűnik, hogy az épület belsejében a bérbeadó által üzemeltetett házi elosztólétesítmények az épület méretétől függetlenül nem minősülnek elosztórendszereknek [hivatkozás a szakirodalomra] [omissis]. Ez a lakástulajdonosi közösség tulajdonában lévő, energiaszolgáltatásra szolgáló olyan energetikai létesítményre is vonatkozik, amelyen keresztül 20 családi házat látnak el egy jogi értelemben vett ingatlanon (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], WM 2020, 901 22. pont – Netze BW). Azonban a jelen ügyben értékelendő 1. és 2. létesítmény méretére, valamint arra a körülményre tekintettel, hogy a kérelmező a létesítmények tulajdonosaként és üzemeltetőjeként, valamint villamosenergia-szolgáltatóként is fellép a bérlőkkel szemben [hivatkozás a szakirodalomra] [omissis], nem lehet minden kétséget kizáróan abból kiindulni, hogy a létesítmények nem képezik a 2019/944 irányelv 2. cikkének 28. és 29. pontja, valamint 30. és azt követő cikkei értelmében vett elosztórendszer részét.

- 21 b) Az 1. és 2. létesítménynek mint felhasználói létesítményeknek az elosztórendszerhez kapcsolása érinti a 2019/944 irányelv 1. cikkének első és második bekezdésében meghatározott azon célokat, hogy integrált, versenyképes, tisztességes és átlátható villamosenergia-piacokat kell létrehozni, valamint megfizethető, átlátható árakat és költségeket kell biztosítani a fogyasztók számára, továbbá biztosítani kell az energiaellátás magas fokú biztonságát és a fenntartható, karbonszegény energiarendszerre való zökkenőmentes átállást. Igaz ugyan, hogy ez nem bír jelentőséggel az egyedi létesítmény szempontjából, amelyet – a fent kifejtetteknek megfelelően – önmagában kell figyelembe venni. Azonban minél több, hasonló fajtájú és méretű, energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítményt kapcsolnak felhasználói létesítményként az elosztórendszerhez, annál jelentősebbek az említett célokra gyakorolt lehetséges, részben kedvezőtlen, részben pedig – amint arra a kérelmező helyesen rámutat – kedvező hatások.
- 22 aa) A decentralizált termelőlétesítményekkel összekapcsolt, – az 1. és 2. létesítményhez hasonló – energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények megkönnyíthetik ugyan a fenntartható, karbonszegény energiarendszerre való átállást [hivatkozás a szakirodalomra] [omissis]. Nagyszámú hasonló felhasználói létesítmény elosztórendszerhez kapcsolása esetén azonban általában drágábbá és kevésbé hatékonyá válik a rendszer üzemeltetése. Egyre kevesebb végső fogyasztó viseli a rendszer teljes költségét. A decentralizált termelőlétesítmény által termelt és az ahhoz kapcsolt felhasználói létesítményben felhasznált villamos energiaért ugyanis nem kell az EnWG 20. és azt követő §-ai szerinti hálózati díjakat fizetni, miközben az elosztórendszer-üzemeltetőnek elegendő hálózati kapacitást kell rendelkezésre tartania annak érdekében, hogy fenntartsa az ellátást a decentralizált termelőlétesítmények kiesése esetén (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2005. június 28-i végzés – KVR 27/04, BGHZ 163, 296 [juris 48. pont];

[hivatkozás a szakirodalomra] [omissis]). Ezért azt illetően, hogy az 1. és 2. létesítmény kizárható-e az elosztórendszerből, a 2019/944 irányelv 15. cikke (2) bekezdésének e) pontjára és 16. cikke (1) bekezdésének e) pontjára tekintettel is kétségek állnak fenn, amely rendelkezések szerint biztosítani kell, hogy (még) az aktív felhasználók és a helyi energiaközösségek (is) megfelelő és kiegyensúlyozott módon vegyék ki a részüket a rendszer általános költségmegosztásából.

- 23 bb) Az a körülmény, hogy az 1. és 2. létesítmény építésének, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit a hőszolgáltatási szerződés alapján a lakásszövetkezet (és végső soron a végső fogyasztók és a bérlők) viselik, a verseny torzulásához vezet a kérelmező és más villamosenergia-szolgáltatók közötti viszonyban. A kérelmezőnek nem kell viselnie az energiaszolgáltatásra szolgáló energetikai létesítmények költségeit, és hálózati díjakat sem kell fizetnie ([omissis]). Ezért minél több hasonló fajtájú és méretű létesítményt üzemeltet a kérelmező, annál nagyobb hatás várható a versenyre.

cc) Ezen túlmenően a rendszerben rejlő érdek-összeütközés áll fenn a végső fogyasztókhöz fűződő viszonyban is, mert a kérelmező a felhasználói létesítmény tulajdonosaként és üzemeltetőjeként, valamint villamosenergia-szolgáltatóként is fellép velük szemben. Villamosenergia-szolgáltatóként a kérelmezőnek a lehető legmagasabb villamosenergia-árak érvényesítéséhez fűződik érdeke. Ez az érdek sérülne, ha az 1. és 2. létesítmény építéséért, üzemeltetéséért és karbantartásáért általa felszámított díjakat átlátható módon mutatnák ki. Következésképpen a jelen ügyben szereplő hőszolgáltatási szerződésben kötött megállapodások nem mutatják ki külön a használati díjat. A bérlők ezért nem tudják kiszámítani az általuk vásárolt villamos energia teljes díját.

Alsóbb fokú bíróság:

OLG Dresden (drezdai regionális felsőbíróság, Németország) 2020. szeptember 16-i határozat – Kart 9/19 –